

Bu Mudur Yani

– Mecit Aktürk · 18 Aralık 2012

Bir hüznün başlıyor, her yağın karla
Toprađa bakıyor gözler ısrarla
Nefes alıyorum; isteksiz, zorla
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Anılar içinden derdim kederi
Gözlerim görmüyor bastığım yeri
Çukurda kalmışlar, çekilmiş ferî
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Ecel defterinde, gelmedi sıram
Artık sabırla da hoş değil aram
Daha dokunmadan kanıyor yaram
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Akraba, tanıdık el olmuş gibi
Ömrüm, kupkuru bir dal olmuş gibi
Ağlarım, gözyaşım sel olmuş gibi
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Gönlüm paramparça; çok parça kayıp
Ne ağlamak ayıp, ne sitem ayıp
Kızarım aynaya, sitemler sayıp
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Ömür bir merdiven, bu son basamak
Gerçeđi kabul zor, zor kanıksamak
Kaşlarımın indi saçlarımdan ak
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Âvâre gezerim, gönlüm aç gibi
Teselli, bulunmaz bir ilaç gibi
"Eyvâh" için bile artık geç gibi
Yaşlılık denilen bu olsa gerek.

Yaşamadan oldum bir pir-i fani
Ömür dedikleri bu mudur yanî?
Bahar görecektik; nerede, hani?
Yaşlılık denilen bu olsa gerek...

Mecit AKTÜRK